

Република Српска

Кућа може бити било гдје,
Дом је само на једном мјесту.
Тамо гдје,
Кад дођеш,
Срце хоће да искочи
И гдје је један маслачак
Љепши од свих булевара и
паркова...
Тамо гдје је равница
И ријека што сијече кукурузишта..
Тамо гдје је око руке бројаница,
Гдје је у срцу црквена књига и
словарица.
Моја је земља поток у гају,
И на њем млин и воденица.
Она је море гробаља,
Крстаче војвода и хумке хајдука,
Споменице гдје војсци вјечна је
стража
Моја су земља копљаници и
брањеници,
Степа и Путник, Мишић и Дража.
Тамо гдје су славни преци,
Чобани, млинари и виноградарци,
Градитељи, неимари и камењарци,
Тамо гдје су кола и прела,
Ракија, јелек и опанци.
Моја земља је мала,
Није баш све како треба,
Али у њој живе људи
Који се једнако диве
Заласку сунца и парчету неба..
Ово је земља моја,
Земља гдје планина душу има .
Па када заплаче потече

Бистра вода њеним изворима .
Кад погледаш са висина
бистре ријеке, житна поља,
Сплет равница и планина
Не постоји земља боља..
Учили су ме како да волим
Сваки крајичак те земље моје,
Да сам њен дио и да постојим
Кроз њене звуке, мирисе, боје...
Гледајући ту љепоту
и колорит живих боја,
У себи ћеш понављати
НАЈЉЕПША СИ ЗЕМЉО МОЈА!